

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322200995
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5322200995.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, právne zastúpený: MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, s.r.o., so sídlom Nová Bystrica 850, IČO: 36 416 525, proti žalovanej: E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, právne zastúpená: JUDr. Marek Belka, LL.M., advokát, so sídlom Y. C. XXXX, P. U. K. XX, Y., o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 9C/36/2022-124 zo dňa 12.09.2022, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. potvrdzuje.
- II. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. zostáva nedotknuté.
- III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C/36/2022-124 zo dňa 12.09.2022 konanie zastavil (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II.). Žalobcovi vrátil súdny poplatok v sume 42,80 Eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, ktorá po právoplatnosti tohto uznesenia vráti súdny poplatok z podanej žaloby v sume 42,80 Eur žalobcovi: M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal vypratania nehnuteľnosti. Dňa 02.09.2022 zobral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby v zmysle § 146 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) potrebný nebol, keďže k späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobca späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná sa vystažovala a vypratala nehnuteľnosť po podaní žaloby, čo je nesporné, pretože to potvrdzuje samotná žalovaná v každom podaní, v ktorých žiadala dlhší čas pre jej odstávanie. Žalobca k späťvzatiu žaloby pripojil fotodokumentáciu. Žalovaná v podaní zo dňa 01.08.2022 uviedla o. i. to, že sa z domu žalobcu už vystažovala, a preto považuje ďalšie pokračovanie súdneho konania za bezpredmetné. Žalovaná tým, že vypratala nehnuteľnosť po začatí konania, procesne zavinila, že konanie bolo zastavené, preto žalobcovi prináleží nárok na náhradu trov konania. Žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok z podanej žaloby, podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o trovách

konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že v zmysle odôvodnenia napadnutého uznesenia sa z nehnuteľnosti žalobcu vystažovala až po podaní žaloby, pričom sama žiadala o dlhší čas na svoje vystažovanie, čo je nesporné. Nesúhlasila však s tým, že procesne zavinila zastavenie konania, pretože podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré sú v tomto prípade dané. Za trvania manželstva spoločne so žalobcom významne zhodnotila žalobcovi nehnuteľnosť, o ktorú sa vzorne starala, pričom v nej bývala 17 rokov. Pracuje v Českej republike, pričom jej priemerný zárobok je 22 958,- Kč mesačne v hrubom (936,26 Eur). Kvôli úrazu a zdravotným problémom bola cca 2 mesiace práceneschopná, preto nedosahovala vyššie uvedený zárobok. Náklady na dopravu má vo výške cca 100,- Eur, na stravovanie v práci cca 650,- Kč. Maloletá dcéra účastníkov bola zverená súdom do striedavej starostlivosti oboch rodičov, teda každý z rodičov vynakladá náklady na živobytie maloletej v čase, keď je táto u neho. Súdom určené výživné na mal. dcéru žalobca už dva mesiace neplatí. Sama nevlastní žiaden hodnotnejší majetok, ani úspory a mala značné náklady spojené s presťahovaním do nájomného obecného bytu, ktorý si musela zariadiť s finančnou pomocou svojej mamy, sestry, priateľov. Počas konania listinnými dôkazmi preukázala, že sa usilovala nájsť si náhradné bývanie v jej finančných možnostiach, s čím jej žalobca vôbec nepomohol a dohodnúť sa o predĺžení lehoty na vystažovanie nebol ochotný. Súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o trovách konania dôvody zastavenia konania z procesného hľadiska posúdiť s prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti a rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, aplikujúc § 257 CSP.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaná rozhodnutie súdu prvej inštancie napadla z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, avšak k zdôvodneniu týchto väd uviedla len nesprávne právne posúdenie pri aplikácii normy § 257 CSP, keď tvrdí, že rozhodnutie je pre ňu príliš tvrdé, apeluje na dobré mravy, poukazuje na rôzne nesúvisiace skutočnosti (napr. v dome býva 17 rokov, aká je jej mzda, že má stres, že sa usiluje nájsť si prácu...). Žalovaná počas konania neprezentovala žiadne skutočnosti a dôkazy k aplikácii § 257 CSP, čo vylučuje, aby tieto skutočnosti vytykala súdu prvej inštancie v odvolacom konaní, jedná sa totiž o neprípustné novoty (§ 366 CSP), na ktoré nemožno prihliadať. Domácnosť žalobcu vypratala až po podaní žaloby, čím stratilo pokračovanie sporu zmysel. Žalovaná jednoznačne dala príčinu vzniku a trvania sporu. Súd prvej inštancie správne aplikoval § 256 ods. 1 CSP, nakoľko k splneniu povinnosti, ktorá predstavuje predmet tohto konania, došlo zo strany žalovanej až po podaní žaloby, preto procesne zavinila zastavenie konania. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 577/2018 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 7 M Cdo 4/2010. Z príloh, či tvrdení žalovanej nevyplývajú žiadne skutočnosti s relevantným významom pre aplikáciu § 257 CSP. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a priznal žalobcovi voči žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaná v replike k vyjadreniu žalovaného argumentovala, že v danom prípade je potrebné prihliadať na konkrétne okolnosti tejto právnej veci ako dôvody hodné osobitného zreteľa, a síce, že počas manželstva so žalobcom zhodnotila spolu s ním žalobcovu nehnuteľnosť, vzorne sa o nehnuteľnosť i o celú domácnosť a o deti starala, pričom k rozvodu manželstva došlo na návrh žalobcu, v ktorý v tom čase už mal inú vážnu známosť. Ponuku žalobcu uvedenú v predžalobnej výzve - byť v Y. cez realitnú kanceláriu B. B. O. nemožno považovať za relevantnú, lebo nezodpovedá jej finančným možnostiam a navyše keďže pracuje v Česku - vo Veľkých Karloviciach, z Y. by nemohla pravidelne dochádzať do práce. Hneď ako to bolo možné, po potrebnej úprave a základnom zariadení nájomného bytu sa vystažovala, preto popiera akékoľvek úmyselné predžovovanie súdneho konania.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktoré v napadnutom výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III., odvolaním nenapadnuté, zostáva nedotknuté.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ten v dostatočnom rozsahu posúdil skutočnosti rozhodné pre zvolený procesný postup a následne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa v

odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovanej formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Zároveň poukazuje na zodpovednosť žalovanej za obsahové vymedzenie odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať princíp viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že v posudzovanej veci sa žalobca voči žalovanej (bývalej manželke), domáhal vypratania nehnuteľnosti - rodinného domu, ktorého je výlučným vlastníkom, nakoľko ani po uplynutí viac ako 6 mesiacov po rozvode manželstva sa z domu nevysťahovala. Dňa 02.09.2022, pred prvým pojednávaním vo veci, zobral žalobca žalobu späť, z dôvodu, že po podaní žaloby sa z jeho domu odsťahovala a nehnuteľnosť vypratala. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu súd prvej inštancie postupom podľa § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP s prihliadnutím na zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie, v súlade s ktorou žalobcovi patrí náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

10. Hoci z formálneho hľadiska je procesné zavinenie na zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby na strane žalobcu, ktorý môže ako jediný zobrať žalobu späť a tento úkon realizuje na vlastnú procesnú zodpovednosť, odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 569/2017 zo dňa 20.03.2018, podľa záverov ktorého aj za účinnosti CSP je možné priznať žalobcovi náhradu trov konania v intenciách doterajšej judikatúry v prípade, ak žalobca zoberie dôvodne podanú žalobu späť pre správanie žalovaného. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 9P/29/2020 zo dňa 20.05.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/51/2021 zo dňa 30.09.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2021. Žalobca podal žalobu o vypratanie nehnuteľnosti dňa 11.04.2022, nakoľko žalovaná ani ku dňu podania žaloby sa z jeho domu nevysťahovala, napriek výzve na vypratanie domu doručenej žalovanej dňa 07.03.2022, s lehotou určenou na vypratanie 30 dní od doručenia výzvy. Skutočnosť, že žalovaná žiadala o predĺženie lehoty na vysťahovanie, vyplýva z vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej zn. O 27/2022 zo dňa 30.05.2022, ako aj z vyjadrenia žalovanej zo dňa 21.06.2022 k žalobe, v ktorom o. i. uviedla, že je ochotná nehnuteľnosť vypratať do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku, resp. bezodkladne po zabezpečení si nájomného bytu. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 01.08.2022 vyplýva, že s účinnosťou od 01.07.2022 uzavrela nájomnú zmluvu s obcou M., ktorá jej pridělila nájomný byt a z domu žalobcu sa už vysťahovala, preto považuje ďalšie pokračovanie súdneho konania za bezpredmetné. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danom prípade bola žaloba podaná dôvodne, žalovaná sa z nehnuteľnosti žalobcu vysťahovala až po podaní žaloby, pričom sama žiadala žalobcu o predĺženie lehoty na vysťahovanie, ktoré skutočnosti nerozporevala. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd vyvodil, že pre správanie sa žalovanej odpadol dôvod na trvaní žaloby a k zastaveniu konania došlo jednoznačne z dôvodu procesného zavinenia na strane žalovanej, a nie v dôsledku zavinenia žalobcom.

11. Žalovaná v odvolaní nerozporevala, že z nehnuteľnosti žalobcu sa vysťahovala až po podaní žaloby, ako aj že žiadala o dlhší čas na svoje vysťahovanie, nesúhlasila však s tým, že procesne zavinila zastavenie konania, preto je podľa nej spravodlivé rozhodnúť o trovách konania podľa § 257 CSP. Potrebu aplikácie uvedeného zákonného ustanovenia odôvodnila tým, že za trvania manželstva spoločne so žalobcom významne zhodnotila jeho nehnuteľnosť, o ktorú sa vzorne starala 17 rokov, poukazujúc aj na jej finančnú situáciu a skutočnosť, že sa riadne a sústavne usilovala nájsť si náhradné bývanie, s čím jej žalobca nijako nepomohol. Odvolací súd posudzoval, či skutočnosti uvádzané žalovanou v odvolaní, na ktoré by mal prihliadať pri rozhodovaní o trovách konania, predstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené dňa 19.10.2021, ktorým dňom žalovaná stratila užívacie právo k nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcu (výpis z LV č. XXX, k. ú. M., obec M., okres Y.). Vzhľadom k tomu, že žaloba o vypratanie nehnuteľnosti bola súdu doručená dňa 11.04.2022, mala, podľa názoru odvolacieho súdu, dostatočný časový priestor na nájdenie si iného vhodného bývania, resp. bývať s matkou v rodičovskom dome, ako sama uviedla v konaní o rozvod manželstva, ktoré tvrdenie vyplýva z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9P/29/2020-176 zo dňa 20.05.2021 (č. l. 15 rub spisu). Preto ako dôvod hodný osobitného zreteľa neobstojí argument žalovanej, že si hľadala náhradné bývanie, ktoré by bolo v jej finančných možnostiach a umožňovalo by jej aj dochádzku do práce, ktorú má v Českej republike,

príčom s hľadáním bývania jej žalobca nijako nepomohol. Pokiaľ ako dôvod hodný osobitného zreteľa uviedla, že o dom žalobcu sa starala a zhodnocovala ho 17 rokov, ani na túto skutočnosť odvolací súd nemohol prihliadnuť, nakoľko žalovaná opakovane vo svojich vyjadreniach uvádzala, že dom zveľaďovali spoločne s (bývalým) manželom a na tento účel si vzali aj spoločne úver z banky. K poukazu na finančnú situáciu žalovanej, ktorou odôvodňuje aplikáciu § 257 CSP, odvolací súd uvádza, že zo spisu je zrejмый príjem žalovanej v sume 936,26 Eur mesačne v hrubom a náklady na dopravu v sume 100,- Eur a na stravovanie v práci v sume 650,- Kč (26,51 Eur). Podľa vyjadrenia žalovanej v odvolaní z dôvodu, že mal. dcéra bola zverená súdom do striedavej starostlivosti oboch rodičov, náklady na jej živobytie hradí každý z rodičov v čase, keď je táto u neho. V doplnení odvolania žalovaná opravila svoje predchádzajúce vyjadrenie o tom, že žalobca neplatí výživné na mal. dcéru, tak, že momentálne výživné platí, nezaplatil len dva mesiace. Iné výdavky žalovaná netvrdila, ani nepreukázala. Vzhľadom na uvedené odvolací súd skutočnosti tvrdené žalovanou v odvolaní neposúdil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 257 CSP.

12. S poukazom na vyššie konštatované procesné zavinenie žalovanej na zastavení konania a z dôvodu, že odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej uvedenou v podanom odvolaní, na základe ktorej by mal rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 257 CSP, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania.

13. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté uznesenie vo výroku II. o trovách konania ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Proti výrokom I. a III. napadnutého uznesenia odvolanie nebolo podané, čo znamená, že tieto výroky uznesenia súdu prvej inštancie zostali nedotknuté.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej procesnej strane v rámci odvolacieho konania priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu proti žalovanej, ktorá v ňom úspech nemala. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).